

1. „Szólj, szólj hoz-zám, U - ram, mert szol-gád hall - ja
szó - dat!” Így mon-dom, mert ma - gam rég
an - nak é - re - zem. Hadd jár - jak u - ta -
don, hadd vár - jam é - gi jó - dat Hű
szív-vel szün-te - len, hű szív-vel szün-te - len.

2. Adj Lelkedből erőt, hogy értsem és szeressem
Elrendelt utamat s minden parancsodat.
Egy vágyat hagyj nekem: hogy halljam és kövessem
Szent igazságodat, szent igazságodat.
3. Nincs oly tudós sehol, ki megtanít utadra,
A bölcs nem fejt meg törvényedet sosem;
Te fejtet meg nekünk, te, hű szíveknek Atyja,
Kinek szavát lesem, kinek szavát lesem.
4. Te nagy csodáidról bár fennszóval beszélnek
És fennen hirdetik felséges rendedet,
Ha nem te szólsz, Uram, a szó fülig ha érhet,
De szívig nem mehet, de szívig nem mehet.